

δὲν εἶμαι τοιοῦτος, ώστε νὰ ἔγκαταλείψω σὲ ἀμηγχνίᾳ τοὺς συντρόφους μου. Ἀποχής Νέθα μου! Εἶναι ἄρα γε ἀνάγκη ἡ εἰμαρμένη μου, μὴ ἀρκουμένη εἰς τὸ νὰ καταδιώκῃ ἐμὲ, νὰ συμπεριλάβῃ σὲ τὴν καταστροφὴν καὶ μίαν ἑρωμένην τόσον τρυφεράν, τόσον πιστήν; Ἀλλ' δὲ πι κάν συμβῆ. Νέθα, μὴ μὲ καθιστᾶς ἀνανέρων. Δὲν ἔχομεν τὸν καιρὸν οὐδὲ δάκρυ ἐν κανὶ νὰ γύσωμεν, οἰστήποτε κανὶ τῇ τύχῃ μου· εἶμαι σός.—Δίλαν καλῶς, εἶπεν δὲ Βέν· τὰ δάκρυα ἀνήκουσεν εἰς τοὺς τακτικοὺς στρατιώτας τοῦ ναυτικοῦ.

ΤΟ ΕΜΠΟΡΙΟΝ ΤΟΥ ΟΗΙΟΥ.

Καθηγητὴς τοῦ πανεπιστημίου τῆς Βόρυνης, ἐν Πρωστίᾳ δὲ κ. Christliep ἐδημοσίευσεν ἐσχάτως σπουδαίου μελέτην περὶ τοῦ ἐν Ίνδικῃ ἐμπορίου τοῦ διπίου καὶ περὶ τῶν ἀποτελεσμάτων κάτοι.

Ίδοù περίληψίς τοῦ ἔργου τούτου.

Ἡ ίνδικὴ κυβέρνησις ἐπορίσθη μέχρι τοῦτο ἐκ τοῦ ἐμπορεύματος τούτου τὸ ἔδυσμον τῶν προτόδων αὐτῆς. Ἡ εἰσαγωγὴ τοῦ διπίου ἐν Σινικῇ ηὔξησε διαρκῶς μέχρι τοῦ 1875, καθότι εἰσήγησαν εἰς τὴν χώραν ἐν στρογγύλῳ ἀριθμῷ 90,000 κιβώτια, ἀξίας 220 ἑκατομμυρίων μάρκων τῇ 275 ἑκατομμύρια φράγκα σήμερον δικαὶη Σινικὴ ἦρξατο ἀμιλλωμένη σπουδαίως πρὸς τὴν Ίνδικὴν ὥς πρὸς τὴν καλλιέργειαν τοῦ διπίου, τῇ τοῦλάχιστον τοῦ μήκωνος, εἰς οὖ ἔξαγεται.

Τῷ 1773 εἰσήχθη τὸ πρῶτον εἰς Σινικὴν τὸ ίνδικὸν διπίον, ὑπὸ τὴν μορφὴν ραμάκου. Ἡ γρασίς αὐτοῦ κατέστη κοινὴ παρὰ τῷ λαῷ, εἴκοσι δὲ βραδύτερον ἐτῇ ἦρξαντο παραπονούμενοι διὰ τὴν κατάγρησιν αὐτοῦ. Τῷ 1799, τῇ εἰσαγωγῇ ἀπηγορεύθη ἐπὶ αὐστηροτάτῃ ποινῇ. Ἀλλ' ἡ ἀρχὴ ἐγένετο, τὸ λαθρεμπόριον ἐπωφελήθη τὴν ἀπαγόρευσιν, γάρις δὲ εἰς τὴν διαρθροὲν τῶν σινῶν ὑπαλλήλων, τὸ ἐμπόρευμα τοῦτο ἔλαβε κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἡττὸν σημαντικὴν αὐξῆσιν. Λί συνέπειαί εἰσι γνωσταί· ὁ πόλεμος τοῦ 1839, περατωθεὶς διὰ τῆς συνθήκης τοῦ Nanking (1842), διὸ οὐ ἀπεποιεῦντο οἱ Σιναῖ νὰ νομιμοποιήσωσι τὸ ἐμπόρευμα τοῦ διπίου.

Ἐν τούτοις, μετὰ νέον πόλεμον καὶ ὑπὸ τὴν πίεσιν τῆς ἐπαναστάσεως τῶν Γαστίγκων τῇ Σινικῇ παραδεῖχτο, ἐν τῇ συνθήκῃ τοῦ Tien-tsin (1860), τὸ διπίον νὰ μὴ θεωρῆται πλέον ὡς ἀπηγορευμένον ἐμπόρευμα, ἀλλὰ νὰ ὑποβληθῇ εἰς δικαίωμα εἰσαγωγῆς 20 i μάρκων τὸ κιβώτιον τῶν 133 1/2 λιρῶν ἀγγλικῶν.

Ἡ συνθήκη τοῦ Chefoo, συνομολογηθεῖσα ἐσχάτως, ἐπήνεγκε μεταβολὴν τινα ὡς πρὸς τοῦτο

εἰς τὴν συνθήκην τοῦ Tien-tsin· κατη τῷ θρίζεν διτ: σὸν τῷ τελωνεακῷ δασμῷ τῷ πληρωνομένῳ ὑπὸ τῶν εἰταγωγέων θὰ προσετίθετο καὶ δικαίωμα δικαιετακούμισεως (Li Kin), πληρούμενον ὑπὸ τῶν ἀγοραστῶν· ἀλλ' ἡ Ἀγγλία, λέγεται, δὲν ἐπεκύρωσε τὸν δρόν τοῦτον τῆς συνθήκης.

Οπως καὶ ἀν ἔχῃ, οἱ ὑπέροχοι οὗτοι φόροι οὐδαμῶς ἐχαλάρωσαν τὴν εἰταγωγὴν, οὐδὲ ἐμείωσαν τὴν κατανάλωσιν. Ἐν Ningpo, πόλεις ἔχουσῃ πληθυσμὸν 400,000 ψυχῶν, ἀριθμοῦνται (κατ' ἐπίσημον σημειωστι) 2700 ἐργαστήσια, ἐν οἷς πωλεῖται διπίον, ἡτοι ἐν ἐργαστήριον διὰ 148 κατοίκους. Ἡ συνέθεται τοῦ καπνίζειν τὸ διπίον ἐπεξετάσθη καὶ εἰς τὰς πλουσίας τάξεις· κατὰ τὸν συγγραφέα, ἐν τῷ ἀνακτόρῳ τοῦ Πεκίνου, ἡ νοίγον ἀγορά ὅπιου πρὸς γρήσιν τῶν ὑπαλλήλων.

Ο ἀριθμὸς τῶν καπνίζοντων ὅπιον ὑπολογίζεται εἰς 3 ἢ 4 ἑκατομμύρια. Ιατρός τις ἔλεγε διτι ἐν τῇ πελατείᾳ αὐτοῦ 10 τοῦ 100 τῶν ἀτθενῶν του ἦσαν ἐκ τῶν τακτικῶν καπνίζοντων τὸ φάρμακον τοῦτο, πέντε δὲ τοῦς ἑκατὸν ἐκ τῶν ἀσκαρίων. Ἡ τύχη τοῦ καπνίζοντος ὅπιον εἶναι τῇ ἐν δεδουλείᾳ γρόνῳ φυσική, ήθική, καὶ σίκουμεκή κύτου καταστροφή· ἔνεκα τοῦ ὅπιου γίνονται ἀπόπειραι κατὰ τῆς ζωῆς καὶ τῆς ιδιοκτησίας τοῦ ἄλλου, καὶ πωλοῦσι τὰς γυναῖκας καὶ τὰ τέκνα των.

Ἡ σινικὴ κυβέρνησις κατανοεῖ καλῶς τὴν τοικύτην τῶν πραγμάτων κατάστασιν· ὁ κύριος Christlich πιστεύει διτι, ἐὰν τὸ ἐμπόριον τοῦτο ἐπανεν, θὰ ἐξηρανίζοντο πολλὰ προσκόμια παρακαλέοντα τὰ διεθνῆ μετὰ τῆς Σινικῆς συμφέροντα.

Κατ' αὐτὸν, τὰ αυμφέροντα αὐτῆς τῆς Ίνδικῆς καλίνουσιν ὑπὲρ τούτου τὴν πλάστιγγα. Λί φρικαλέαις σιτοδεῖχι αἵτινες ἀπό τινων ἐτῶν κατερμαῦσι τὴν Ίνδικὴν ἀποδεικνύουσι διτι τὸ διπίον εἰστήκασεν εἰς τὴν χώραν ταῦτην, ὑπερτερῆσαν τῆς καλλιέργειας καὶ πρὸς βλάβην τῶν σιτηρῶν. Καὶ ἀληθῶς τὸ διπίον βασιλεύει ἐν αὐτῇ ἐπὶ 1,033,000 πλέορεων γῆς.

ΠΡΟΩΡΟΣ ΔΙΑΝΟΗΤΙΚΗ ΑΝΑΜΗΤΥΣΙΣ.

Ο ἐν Κέρκυρᾳ ἡμέτερος ἀνταποκριτὴς ἐπιστέλλει ἡμῖν τὰς ἐπομένας πληροφορίας περὶ προώρου διανοητικῆς ἀναπτύξεως ζακυνθίου πατόδης, περὶ οὓς καὶ αἱ Ἑλληνικαὶ ἐρημερίδες ἔγραψαν.

Ον ὑπερφυὲς ἐπετκέρθη κατ' αἰτίας τὴν Κέρκυραν. Ἐν τῇ ἐποχῇ καθ' ἥν οἱ ἀνθρωποι ἐδιέζημησαν τὸν πλήρη σκεπτισμὸν, τὴν δὲ πίστιν εἰς μόνους τὰς νόμους τῆς φύσεως, ὁ περὶ ἐμφανί-

σεως ὑπερφυσικοῦ δόντος ισχυρισμὸς ἡθελεν ὅποι ληφθῆ ὡς μῦθος ἡ φαντασμαγορία, καθ' ὃν τὴν παραβίασις τῶν φυσικῶν νόμων εἶναι ἀδύνατος. Μῆθον τῇ ἀληθείᾳ καὶ ἡμεῖς ἀπεκαλέσαμεν τὴν εἰδησιν ζακυνθίας ἐφημερίδος, καθ' ἣν ἐπταετὲς παιδίον ἐποίει ἀκριβέστατα καὶ ἐν τῷ ἀμφὶ δυσγερεστάτους μαθηματικοὺς ὑπολογισμούς. Δὲν προέκυπτο περὶ ὄλικοῦ τέρχτος, δποτε, τέλος, διάφοροι παρατηροῦνται, ἀλλὰ περὶ θαυμασίας διανοητικῆς τελειότητος. Καὶ ὅμως ἡ ἀγγελία ἔκεινη ἦν τροχάδην εἰπήλθε τὸ ἡμέτερον βλέμμα, οὕτω μὲνος ἦτο, οὔτε εἰδησις ἀγυρτική, διότι τὸ οημιζόμενον πνευματικὸν τέρας παρέστη ἐν μέσῳ ἡμέρας. Ἰδίοις ὅμιλοις εἴδομεν τὸ παιδικὸν αὐτοῦ ἀνάστημα καὶ ἴδοις ώστε ἡκούσαμεν τὴν φωνὴν αὐτοῦ. Ὁ παῖς οὗτος ὀνομάζεται: **ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΜΕΝΤΖΕΛΟΠΟΥΛΟΣ.** Μόλις σγεδδὲν ὑπερβάς τὴν νηπιακὴν ἡλικίαν, εἶναι ίσχυνδες τὸ σῶμα, μονόπηγυς τὸ δόψος· ἔχει κεφαλὴν ὀγκωδεστέραν τοῦ συνήθους, ἐκτάκτως ἀναπτυγθεῖσαν διεκρούσης τῆς συλλήψεως κατὰ τὸν ιατρὸν κ. Ζαβετζιάνον. Ὁ πατὴρ αὐτοῦ εἶναι πτωχότατος λαχανοπώλης, ὁνόματι Γεώργιος. Αὐτὸς δὲ ὁ παῖς διὰ τὴν πενίαν ἤρξατο ἀπὸ τοῦ πέμπτου τῆς ἡλικίας ἔτους ἐργαζόμενος παρά τινι σχοινιοποιείῳ, δπου μετέβαινεν ἀπὸ τοῦ λυκαυγοῦς καὶ κατεγίνετο πανημερεὶ στρέφων τὸ ἐργαλεῖον. Κατὰ μεσημβρίαν μόνον διέκοπτε τὴν ἐργασίαν καὶ μετέβαινεν στάχαδε ἵνα φάγῃ δλίγον μέλανα κάρτον καὶ ἐλαῖας. Ἐργαζόμενος ἥριθμει τοῦ ἐργαλείου τὰς συστροφὰς περὶ τὸ ἐκατομμύριον καθ' ἐκάστην, καὶ ἐπειτα ἀφίετο εἰς ἀλματα. Ἐκ δὲ τῆς διγνεκοῦς ταύτης ἐργασίας ἀπελάμβανε τριάκοντα λεπτὰ καθ' ἐκάστην, καὶ ὅμως ἐκ τῶν λεπτῶν τούτων προεμήθευσε δύο φορέματα τῇ μητρὶ αὐτοῦ πρὸς ἣν ἴδεαζονταν τρέφει στοργὴν. Χωρίς τινος διδασκαλίας ὁ παῖς οὗτος ἐκτίσατο τὴν δύναμιν τοῦ ἐν τῷ νῷ ἀριθμητικοῦ ὑπολογισμοῦ εἰς θαυμάσιον βαθμὸν, ἐν ἀκκρετ ἀλλεπαλλήλους ἐκτελῶν τὰς ἀριθμητικὰς ἐργασίας, καὶ εὐχερέστατα λύων παντοῖας ἀριθμητικὰ προβλήματα, ἀναλογίας κτλ. Ἡ δικυγής διάνοια του παῖδες μὲ διλλιδνα καὶ τριλλιδνα, μεθ' ἡς εὐκαλίας ἡμεῖς μετροῦμεν τὰς μονάδας· τὸ δὲ περιεργότερον ὅτι ἐν τῇ ἐργασίᾳ τῶν ἀπείρων ἀριθμητικῶν ὑπολογισμῶν του, διακόπτει ἐσυτὸν, ὁμοίει ἡ ἀπαντᾶ εἰς πράγματα ἄλλα, ὡς ἡθελέτις νομίσει διτι ἀπόλεσε τὴν σειρὰν τῆς ἐργασίας του, ἐν ᾗ ἀπ' εναντίας δ νοῦς αὐτοῦ οὐκ ἔστη, τρέγει ὡς νόημα, καὶ συντελέσας τὸν ὑπολογισμὸν ἐκτίθητιν ἀλάνθαστον τὸ ἐξ ἐκατομμυρίων ἔξαγόμενόν του. Τὴν ἐργασίαν ταύτην οὐδεὶς ἄλλος ἡδύνατο βεβαίως ἐν νῷ μόνον νὰ κατσριώσῃ, ἀλλά τις παιδεύσεως

συνεχοῦς τυχῶν, καὶ ἡλικίας πολὺ τῆς τοῦ ζακυνθίου παιδὸς ἀριθμητικῆς, πρὸς δὲ χρόμενος χρόνῳ πολλῷ μακριστέρῳ καὶ γάρτῃ καὶ γραφίδι καὶ μελάνῃ, οὕτω μόνον τοῦ ποδουμένου οὐκ ἐτύγχανεν. Ὁ μοναδικὸς παῖς φαίνεται ἔχων ἔντεκτον γνῶσιν τῶν ἀριθμητικῶν ποσῶν, διότι παρ' οὐδενὸς ταῦτα ἐδιδάχθη· ἔχει ίσως ἴδιαν μέθοδον ὑπολογισμοῦ, διότι διαφέρει κατὰ τὴν διαματίαν τῶν ποσοτήτων, καὶ ὑπολογίζων μεγάλα ποσὰ σπρέψει τοὺς δακτύλους τῶν χειρῶν κατὰ τὸ σχῆμα τοῦ ἀλγεδρικοῦ ἀπείρου. Λύνασθε νὰ φαντασθῆτε τὴν ἐντύπωσιν ἦν εἰς πάντας ἐμποιεῖ ὁ παῖς οὗτος· ὅπου ἂν εὑρεθῇ, ἐν οἷκῳ ἢ ἐν ὑπαίθρῳ, κυκλοῦται· ὑπὸ σμήνους ἀνθρώπων ἐκπλήκτων διὰ τὸ εξαίσιον τοῦ πλέσματος. Ἐδραμον οἱ πνευματισταὶ, ἀλλ' ἐμέντησαν τὰς ἐλπίδας, οὐδὲν τεκμήριον τοῦ ὑποτιθεμένου ζωϊκοῦ μαγνησιοῦ ἀνευρύντες· ἐδραμον οἱ πυρρωνισταὶ καὶ ἐφυγον ἐνδοιάζοντες περὶ τοῦ ἴδιου πυρρωνισμοῦ· ἐδραμον ιατροὶ, μαθηματικοὶ, ἄλλοι ἐπιστήμονες κλπ. Ἰνα ἴδωσιν ἐνώπιον αὖτῶν τελούμενον τὸ πείραμα καὶ εἶδον.

Δίαν εὖσεν δε εἶναι τὸ παιδίον· ἥρωτηταν αὐτό· τίς εἰς ἐδίδαξε τὰς ἀριθμητικὰς ἐργασίας; Ὁ Θεός, ἀπίγνητην αὐτό· Ὁ Θεός λοιπὸν σὲ ἀγαπᾷ; προσέθηκεν δὲ ἐρωτῶν. Τὸν ἀγαπῶ πολὺ καὶ μὲ ἀγαπᾶ, ὑπελαθεν δὲ παῖς. Μεγάλως δὲ οὗτος ηὑχαριστήθη ὅτι ἡσπάσατο τὴν λάρνακα τοῦ πολιούχου Κερκύρας ἀγίου Σπυρίδωνος. Τὸ δέξιον παιδίον ἀρέσκεται εἰς τὰ παιδικὰ ἀθύρματα, ποθετεῖ τὴν μουσικὴν, ἐπιδιώκει τὴν ἐκμάθησιν ξένων γλωσσῶν, ἔχει φιλοδοξίαν ἀμα καὶ μετριοφροσύνην, εἶναι εὐφυέστατον καὶ ἀφελέστατον καὶ τὰ μάλα ἀγαθῶν καὶ εὐγενές. Τοιούτος παῖδες μεταδίδων εἰς πάντα ἀμετρον ἐνθουσιασμὸν ἔλαθεν ἀμέσως καλοὺς κάγκειοὺς προστάτας. Ὁ ἐν Ζακυνθῷ κ. Κοκκίνης ἔλαθεν αὐτὸν εἰς τὸν σῖκνόν του καὶ ἐπιμελεῖται τὴν δίαιταν καὶ ἀνατροφὴν αὐτοῦ. Ἡ ζακυνθία κυρία Λαύντζη ἐδωρήσατο ἔξακισχιλίας δραχμὰς, ὅπως διαπανηθῶσιν ὑπὲρ τῆς μελλούσης αὐτοῦ ἀγωγῆς. Ἐνταῦθα δὲ ἔχει αὐτὸν εἰς τὸν σῖκνόν του ὁ πρώην δήμαρχος Ζακυνθίων κ. Φ. Τζουλάτης.

Ὁ Θεόδωρος Μεντζελόπουλος εἶναι σπανιώτατον ὑπερφυες φαινόμενον, ἀποδεικνύον εἰς πολὺ σημεῖον τελειότητος καὶ μεγαλείου δύνατοι νὰ φύσῃ τὸ ἀνθρώπινον πνεῦμα.

(Ἐκ τοῦ Νεολόγου).